

[Ludvigsen.]

Opmærksomhed henvendt paa denne Paragraf, fordi der i den er adskillige Ting, der vil blive særlig generende for Fiskerne.

Længere nede i Paragraffen staar der:

„Overalt paa Søterritoriet, hvor der ikke i særlig Lov eller i Vedtægt findes Forbud derimod, jfr. dog § 11 og Kapitel 2, er det tilladt at drive Snurrevaadsfiskeri, hvorved forstaas Fiskeri med ethvert Vaad, der indhives til forankret Fartøj eller til Land.“

Nu er det saadan, at man slet ikke bruger at forankre ved Anvendelsen af dette Redskab; tværtimod, det fører kun med sig, at man slæber det mere over Bunden uden at fiske saa meget. Man er derfor gaaet bort fra denne Forankring. Der siges i Betænkningen, at et Fiskeriredskabs Lovlighed eller Ulovlighed afhænger ikke af, hvorledes Redskabet ser ud, men det er Brugen af det, der gør det lovligt eller ulovligt. Jeg synes, dette er urimeligt. Sæt, at man sagde til en Landbruger: den Ukrudtsharve der er lovlig nok, men hvis I bruger den med Tænderne nedad, er den ulovlig! eller at man sagde: her har I en Tospandsvogn, men hvis I læsser mere end til 1 Hest paa den, er det ulovligt! Og det er ganske det samme, man siger her. Det er uformaalstjenligt, det er hensynsløst, og det eneste Resultat er, at det bliver generende for dem, der skal drive Fiskeriet. Derfor er dette en af de Paragraffer, der har særlig stor Betydning for Fiskeriet.

Jeg skal herfra gaa over til at gøre nogle enkelte Bemærkninger om Mindstemaalene paa Fisk. Det skal ikke blive ret mange; der er, saa vidt jeg kan se, vist ikke synderligt at indvende mod disse Maal. Der er dog dette, at man i adskillige danske Farvande, som jeg før har nævnt, har benyttet mindre Maal paa f. Eks. Rødspætter. Men jeg ved, at Fiskerne overalt i Danmark med Undtagelse af disse Steder er stærkt stemt for at faa ensartede Maal for hele Landet. Det andet volder Vanskeligheder i Handel og Vandel; og man kan ikke indse det formaalstjenlige i at have disse forskellige Maal. Dette er der ikke meget at indvende imod, og det vil jo ogsaa ved Udvalgsarbejdet nærmere kunne drøftes.

Jeg gaar derefter over til Kapitel 2, som omhandler Fiskeriet i Limfjorden. Jeg skal

der oplyse, at i det store Udvalg, der i sin Tid arbejdede med et Revisionsforslag til Fiskeriloven, sad ogsaa Mænd fra Limfjorden. De var alle sammen enige med os i, at den særlige Lovgivning for Limfjorden i Virkeligheden skabte ringere Vilkaar for denne Fjords Fiskere end for det øvrige Fiskeri. Naar der alligevel paa det Tidspunkt var Flertal for at bevare den gamle Lovgivning med de Ændringer, som der Tid efter anden har foreligget her for Rigsdagen, og som ogsaa ved denne Lejlighed ønskedes indsat, var det, fordi de alligevel var bange for det nye og hellere vilde beholde det gamle. Men det Mindretal, der holdt paa, at Limfjorden skulde ligestilles med andre Fjorde og Indvande her i Landet, var dog stadig voksende, og for Øjeblikket er Forholdet som 4 : 5. Al Sandsynlighed taler altsaa for, at om ganske faa Aar vil der være Flertal blandt Limfjordsfiskerne for at faa gjort Vilkaarene for Limfjordens Vedkommende ens med det øvrige Lands.

Jeg skal gøre en enkelt Bemærkning om Kapitel 4, som handler om Kontrolbestemmelser. Her maa jeg sige, at naar jeg Aar efter Aar ser paa de foreliggende Finanslove, standser jeg altid ved den overordentlig dyre Fiskerikontrol. Navnlig standser jeg ved de to smaa, fine Skibe, der sejler rundt i danske Farvande. Mange Fiskere paastaar, at det er en Lystsejlad, de foretager. Jeg skal ikke gøre disse Ord til mine, men jeg vil dog sige, at jeg betvivler meget Nyttens af dem, og jeg vilde synes, at man meget vel kunde spare disse Skibe, og at man langt hellere burde anvende Pengene til et saadant Skib, som fra Fiskeriets Side igennem mange Aar har været ønsket, et Skib, hvis Opgave det var ved praktisk Fiskeri ude omkring ved vore Kyster og paa forskellige Steder af Farvandene at prøve nye Fiskemetoder og saaledes virkelig være til Vejledning for Fiskerne, saa at disse ikke, saa snart de opfinder et nyt Redskab, ved mange Eksperimenter skal søge at faa dette i en saadan Stand, at det virkelig betyder et Fremskridt fra hidtil kendte Redskaber. Det vilde navnlig være meget ønskeligt i en Tid som den, vi nu er inde i, om vi havde et Skib til at gøre slige Forsøg, nu da man mere og mere er ved at orientere sig, navnlig ovre ved Vestkysten og Nordsøen, med Hensyn til Silde-